HOTĂRÂREA TRIBUNALULUI (Camera a doua)

24 mai 2016*

„Politica externă și de securitate comună — Măsuri restrictive luate împotriva anumitor persoane și entități în scopul împiedicării proliferării nucleare în Iran — Înghețarea fondurilor — Eroare de drept — Temei juridic — Eroare de apreciere — Lipsă de probe”

În cauzele conexate T-423/13 și T-64/14,

Good Luck Shipping LLC, cu sediul în Dubai (Emiratele Arabe Unite), reprezentată de F. Randolph, QC, de M. Lester, barrister, și de M. Taher, solicitor,

reclamantă,

împotriva

Consiliului Uniunii Europene, reprezentat de V. Piessevaux și de B. Driessen, în calitate de agenți,

pârât,

având ca obiect, pe de o parte, o cerere de anulare a Deciziei 2013/270/PESC a Consiliului din 6 iunie 2013 de modificare a Deciziei 2010/413/PESC privind adoptarea de măsuri restrictive împotriva Iranului (JO 2013, L 156, p. 10), a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 522/2013 al Consiliului din 6 iunie 2013 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 267/2012 privind măsuri restrictive împotriva Iranului (JO 2013, L 156, p. 3), a Deciziei 2013/661/PESC a Consiliului din 15 noiembrie 2013 de modificare a Deciziei 2010/413/PESC privind adoptarea de măsuri restrictive împotriva Iranului (JO 2013, L 306, p. 18) și a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 1154/2013 al Consiliului din 15 noiembrie 2013 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 267/2012 privind măsuri restrictive împotriva Iranului (JO 2013, L 306, p. 3), în măsura în care aceste acte o privesc pe reclamantă, și, pe de altă parte, o cerere prin care se solicită să se declare inaplicabile Decizia 2013/497/PESC a Consiliului din 10 octombrie 2013 de modificare a Deciziei 2010/413/PESC privind adoptarea de măsuri restrictive împotriva Iranului (JO 2013, L 272, p. 46) și Regulamentul (UE) nr. 971/2013 al Consiliului din 10 octombrie 2013 de modificare a Regulamentului (UE) nr. 267/2012 privind măsuri restrictive împotriva Iranului (JO 2013, L 272, p. 1),

TRIBUNALUL (Camera a doua),

compus din doamna M. E. Martins Ribeiro, președinte, domnii S. Gervasoni și L. Madise (raportor), judecători,

grefier: doamna M. Junius, administrator,

având în vedere faza scrisă a procedurii și în urma ședinței din 13 ianuarie 2016,

* Limba de procedură: engleza.

pronunță prezenta

Hotărâre

Istoricul cauzei

1 Prezentele cauze se înscriu în cadrul măsurilor restrictive instituite pentru a face presiuni asupra Republicii Islamice Iran să pună capăt activităților nucleare care prezintă risc de proliferare și dezvoltării vectorilor de transport de arme nucleare.

2 Reclamanta, Good Luck Shipping LLC, este o agenție maritimă cu sediul în Dubai (Emiratele Arabe Unite). Ea organizează operațiuni de remorcare de nave și de descărcare și de încărcare de mărfuri.

3 La 26 iulie 2010, Consiliul Uniunii Europene a adoptat, în temeiul articolului 29 TUE, Decizia 2010/413/PESC privind adoptarea de măsuri restrictive împotriva Iranului și de abrogare a Poziției comune 2007/140/PESC (JO 2010, L 195, p. 39). Articolul 20 alineatul (1) din această decizie prevede:

„Se îngheață toate fondurile și resursele economice care, în mod direct sau indirect, aparțin, sunt deținute, controlate sau în proprietatea următoarelor persoane și entități:

[…]

(b) persoanele sau entitățile, altele decât cele menționate în anexa I, care sunt implicate în activitățile nucleare sensibile cu risc de proliferare ale Iranului sau în perfecționarea vectorilor de transport ai armelor nucleare, inclusiv prin implicarea în achiziția articolelor, bunurilor, echipamentelor, materialelor și tehnologiei interzise, sau persoanele [sau entitățile] care au legătură directă cu aceste activități sau care le susțin ori persoanele sau entitățile care acționează în numele sau sub comanda acestora ori ale entităților aflate în proprietatea acestora sau controlate de acestea, inclusiv prin mijloace ilicite, sau ale persoanelor și entităților care au sprijinit persoanele sau entitățile desemnate în ceea ce privește eludarea sau încălcarea dispozițiilor RCSONU 1737 (2006), RCSONU 1747 (2007), RCSONU 1803 (2008) și RCSONU 1929 (2010) sau ale prezentei decizii, precum și alți înalți responsabili și entități ale IRGC și ale IRISL și ale entităților deținute sau controlate de acestea sau care acționează în numele acestora, astfel cum sunt enumerate în anexa II.

[…]”

4 În anexa II la Decizia 2010/413, în titlul III, intitulat „Islamic Republic of Iran Shipping Lines (IRISL)”, sunt incluse în lista entităților ale căror fonduri sunt înghețate denumirile mai multor societăți printre care IRISL și Hafize Darya Shipping Lines (denumită în continuare „HDSL”).

5 La 8 octombrie 2010, mai multe societăți, printre care IRISL și HDSL, au introdus în fața Tribunalului o acțiune înregistrată sub numărul de cauză T-489/10, prin care au solicitat printre altele anularea Deciziei 2010/413, în măsura în care aceasta le viza.

6 La 25 octombrie 2010, ca urmare a adoptării Deciziei 2010/413, Consiliul a adoptat Regulamentul (UE) nr. 961/2010 privind măsuri restrictive împotriva Iranului și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 423/2007 (JO 2010, L 281, p. 1). Articolul 16 alineatul (2) din Regulamentul nr. 961/2010 prevede înghețarea fondurilor și a resurselor economice ale persoanelor, entităților și organismelor enumerate în anexa VIII la regulamentul menționat. Denumirile mai multor entități, printre care IRISL și HDSL, au fost incluse în lista care figurează în anexa menționată.

7 La 1 decembrie 2011, Consiliul a adoptat Decizia 2011/783/PESC de modificare a Deciziei 2010/413 (JO 2011, L 319, p. 71), prin care a adăugat, printre altele, denumirea reclamantei în lista care figurează în anexa II la Decizia 2010/413, în titlul III.

8 În aceeași zi, Consiliul a adoptat Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1245/2011 de punere în aplicare a Regulamentului nr. 961/2010 (JO 2011, L 319, p. 11), prin care a inclus, printre altele, denumirea reclamantei în lista care figurează în anexa VIII la Regulamentul nr. 961/2010.

9 În Decizia 2011/783 și în Regulamentul de punere în aplicare nr. 1245/2011 (denumite în continuare, împreună, „actele din decembrie 2011”), Consiliul a motivat înghețarea fondurilor și a resurselor economice ale reclamantei după cum urmează:

„Societate care acționează în numele IRISL. [Reclamanta] a fost înființată pentru a înlocui Oasis Freight Company alias Great Ocean Shipping Services, sancționată de UE și aflată în lichidare judiciară. [Reclamanta] a emis documente de transport false în beneficiul IRISL și al unor entități deținute sau controlate de IRISL. [Reclamanta a]cționează în numele HDSL, desemnată de UE, și al [Safiran Payam Darya Shipping Lines]. [Reclamanta a fost î]nființată în iunie 2011, în urma sancțiunilor, pentru a înlocui Great Ocean Shipping Services și Pacific Shipping.”

10 Prin scrisoarea din 5 decembrie 2011, Consiliul a informat reclamanta cu privire la includerea denumirii sale în listele de persoane și entități vizate de măsurile restrictive luate împotriva Iranului, astfel cum figurează în anexa II la Decizia 2010/413 și, respectiv, în anexa VIII la Regulamentul nr. 961/2010.

11 Prin scrisoarea din 7 februarie 2012, reclamanta și-a prezentat observațiile cu privire la actele din decembrie 2011 și a solicitat accesul la dosarul Consiliului.

12 La 9 februarie 2012, reclamanta a introdus o acțiune în anularea actelor din decembrie 2011 în măsura în care aceste acte o vizau. Acțiunea menționată a fost înregistrată sub numărul de cauză T-57/12.

13 La 23 martie 2012, Regulamentul (UE) nr. 267/2012 al Consiliului privind măsuri restrictive împotriva Iranului (JO 2012, L 88, p. 1) a abrogat Regulamentul nr. 961/2010. Denumirea reclamantei a fost inclusă de Consiliu în lista care figurează în anexa IX la Regulamentul nr. 267/2012. Articolul 23 alineatul (2) din acest din urmă regulament prevede:

„Se îngheață toate fondurile și resursele economice care aparțin, sunt în posesia sau sub controlul persoanelor, entităților și organismelor prevăzute în lista din anexa IX. Anexa IX cuprinde persoanele fizice și juridice, entitățile și organismele care, în conformitate cu articolul 20 alineatul (1) literele (b) și (c) din Decizia 2010/413/PESC, au fost identificate ca:

[…]

(b) fiind o persoană fizică sau juridică, o entitate sau un organism care a sprijinit o persoană, o entitate sau un organism inclus pe listă pentru ca acestea să eludeze sau să încalce dispozițiile prezentului regulament, ale Deciziei 2010/413/PESC sau ale RCSONU 1737 (2006), RCSONU 1747 (2007), RCSONU 1803 (2008) și RCSONU 1929 (2010);

[…]

(e) fiind o persoană juridică, o entitate sau un organism aflat în proprietatea sau sub controlul Islamic Republic of Iran Shipping Lines (IRISL) sau care acționează în numele acesteia.”

14 Denumirea reclamantei a fost inclusă în lista care figurează la punctul III, B, 43 din anexa IX la Regulamentul nr. 267/2012 și au fost invocate aceleași motive ca cele care figurează în actele din decembrie 2011 (a se vedea punctul 9 de mai sus).

15 Prin act depus la grefa Tribunalului la 30 aprilie 2012, reclamanta și-a adaptat concluziile în cauza T-57/12, în scopul de a contesta și Regulamentul nr. 267/2012 în măsura în care acesta o viza.

16 Prin scrisoarea din 31 mai 2012, Consiliul a răspuns la scrisoarea reclamantei din 7 februarie 2012 și i-a comunicat documentele pe baza cărora adoptase actele din decembrie 2011 și inclusese denumirea reclamantei în listele de persoane și entități vizate de măsurile restrictive luate împotriva Iranului astfel cum figurează în anexa II la Decizia 2010/413 și, respectiv, în anexa VIII la Regulamentul nr. 961/2010.

17 Prin scrisoarea din 31 ianuarie 2013, reclamanta a transmis Consiliului observațiile sale cu privire la includerea denumirii sale în listele de persoane și entități vizate de măsurile restrictive luate împotriva Iranului, astfel cum figurează în anexa II la Decizia 2010/413 și, respectiv, în anexa IX la Regulamentul nr. 267/2012 (denumite în continuare „listele în litigiu”).

18 La 6 iunie 2013, Consiliul a adoptat Decizia 2013/270/PESC de modificare a Deciziei 2010/413 (JO 2013, L 156, p. 10), precum și Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 522/2013 privind punerea în aplicare a Regulamentului nr. 267/2012 (JO 2013, L 156, p. 3). Prin aceste acte (denumite în continuare, împreună, „actele din iunie 2013”), el a modificat motivele includerii denumirii reclamantei în listele în litigiu, după cum urmează:

„Societate care acționează în numele IRISL. Controlată de [M. M. F.]. [Reclamanta] a fost înființată pentru a înlocui Oasis Freight Company alias Great Ocean Shipping Services, sancționată de UE și aflată în lichidare judiciară. [Reclamanta] a emis documente de transport false în beneficiul IRISL și al unor entități deținute sau controlate de IRISL. [Reclamanta a]cționează în numele HDSL, desemnată de UE, și al [Safiran Payam Darya Shipping Lines] în Emiratele Arabe Unite. [Ea a fost î]nființată în iunie 2011, în urma sancțiunilor, pentru a înlocui Great Ocean Shipping Services.”

19 Prin scrisoarea din 10 iunie 2013, Consiliul a notificat reclamantei actele din iunie 2013. Reclamanta a fost de asemenea informată cu privire la posibilitatea de a solicita revizuirea includerii denumirii sale în listele în litigiu și de a contesta aceste acte în fața Tribunalului.

20 La 16 august 2013, reclamanta a introdus o acțiune la Tribunal prin care a solicitat anularea actelor din iunie 2013, în măsura în care aceste acte o vizau. Această acțiune a fost înregistrată sub numărul de cauză T-423/13.

21 Prin Hotărârea din 6 septembrie 2013, Good Luck Shipping/Consiliul (T-57/12, nepublicată, EU:T:2013:410), Tribunalul a admis acțiunea reclamantei și a anulat, în măsura în care o priveau pe aceasta, actele din decembrie 2011 și Regulamentul nr. 267/2012, pentru motivul că Consiliul nu făcuse dovada faptelor reproșate reclamantei (Hotărârea din 6 septembrie 2013, Good Luck Shipping/Consiliul, T-57/12, nepublicată, EU:T:2013:410, punctul 68).

22 În ceea ce privește efectele în timp ale anulării actelor din decembrie 2011 și a Regulamentului nr. 267/2012, pronunțată în hotărârea menționată la punctul 21 de mai sus, Tribunalul a decis că efectele Deciziei 2011/783 trebuiau să fie menținute în ceea ce o privește pe reclamantă până când anularea Regulamentului nr. 267/2012 începea să producă efecte, ceea ce s-a întâmplat, în temeiul articolului 60 al doilea paragraf din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene, prin derogare de la articolul 280 TFUE, la expirarea termenului de recurs vizat la articolul 56 primul paragraf din statutul menționat.

23 Prin Hotărârea din 16 septembrie 2013, Islamic Republic of Iran Shipping Lines și alții/Consiliul (T-489/10, EU:T:2013:453), Tribunalul a anulat printre altele anexa II la Decizia 2010/413, anexa VIII la Regulamentul nr. 961/2010 și anexa IX la Regulamentul nr. 267/2012 al Consiliului, în măsura în care aceste acte prevedeau includerea denumirii IRISL în listele în litigiu, pentru motivul că Consiliul nu dovedise că IRISL furnizase sprijin pentru proliferarea nucleară (Hotărârea din 16 septembrie 2013, Islamic Republic of Iran Shipping Lines și alții/Consiliul, T-489/10, EU:T:2013:453, punctul 76). În continuare, el a anulat includerea denumirilor altor entități bănuite că acționează în numele IRISL, printre care figura HDSL, pentru motivul că împrejurarea în temeiul căreia denumirile lor fuseseră incluse, și anume faptul că erau controlate sau acționau în numele IRISL, nu mai justifica adoptarea și menținerea măsurilor restrictive care le vizau, întrucât IRISL nu fusese desemnată în mod valabil ca furnizând sprijin pentru proliferarea nucleară (Hotărârea din 16 septembrie 2013, Islamic Republic of Iran Shipping Lines și alții/Consiliul, T-489/10, EU:T:2013:453, punctul 77).

24 În ceea ce privește efectele în timp ale anulării pronunțate prin hotărârea menționată la punctul 23 de mai sus, Tribunalul a decis că efectele Deciziei 2010/413, astfel cum a fost modificată prin Decizia 2010/644, trebuiau să fie menținute în ceea ce privește IRISL și celelalte reclamante, printre care figurau HDSL și Safiran Payam Darya Shipping Lines (denumită în continuare „SAPID”), până când anularea Regulamentului nr. 267/2012 începea să producă efecte, ceea ce s-a întâmplat, în temeiul articolului 60 al doilea paragraf din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene, prin derogare de la articolul 280 TFUE, la expirarea termenului de recurs vizat la articolul 56 primul paragraf din statutul menționat.

25 La 10 octombrie 2013, Consiliul a adoptat Decizia 2013/497/PESC de modificare a Deciziei 2010/413 (JO 2013, L 272, p. 46), precum și Regulamentul (UE) nr. 971/2013 de modificare a Regulamentului nr. 267/2012 (JO 2013, L 272, p. 1) (denumite în continuare, împreună, „măsurile din octombrie 2013”). Aceste acte au modificat, în particular, criteriile generale de includere în lista persoanelor sau entităților care fac obiectul unor măsuri restrictive în scopul împiedicării proliferării nucleare în Iran care figurează la articolul 20 alineatul (1) litera (b) din Decizia 2010/413 și la articolul 23 alineatul (2) literele (b) și (c) din Regulamentul nr. 267/2012. În special, ele au prevăzut noi criterii generale de includere în listele în litigiu care permit includerea numelor:

— persoanelor sau entităților care au eludat sau au încălcat dispozițiilor RCSONU 1737 (2006), RCSONU 1747 (2007), RCSONU 1803 (2008) și RCSONU 1929 (2010), ale Deciziei 2010/413 și ale Regulamentului nr. 267/2012;

— persoanelor sau entităților care au sprijinit persoane sau entități desemnate pentru a eluda sau încălca dispozițiile menționate;

— persoanelor și entităților deținute sau controlate de IRISL, care acționează în numele acesteia sau furnizează servicii de asigurare sau alte servicii esențiale pentru IRISL sau pentru entitățile aflate în proprietatea acesteia sau controlate de aceasta sau care acționează în numele său.

26 Prin scrisoarea din 14 octombrie 2013, Consiliul a informat reclamanta că luase act de Hotărârea din 6 septembrie 2013, Good Luck Shipping/Consiliul (T-57/12, nepublicată, EU:T:2013:410), și că intenționa să includă din nou denumirea reclamantei în listele în litigiu aplicând noile criterii generale de includere stabilite prin măsurile din octombrie 2013. El a acordat reclamantei termen până la 1 noiembrie 2013 pentru a-și prezenta observațiile.

27 La 31 octombrie 2013, reclamanta a contestat caracterul scurt al termenului de răspuns care îi fusese acordat, a solicitat Consiliului să îi confirme că denumirea sa urma să fie inclusă din nou în listele în litigiu sau, în caz contrar, a solicitat să consulte toate informațiile și elementele de probă pe care acesta se întemeia, precum și să obțină un răspuns motivat la scrisoarea sa.

28 La 15 noiembrie 2013, denumirea reclamantei a fost inclusă în lista care figurează în anexa II la Decizia 2010/413 prin Decizia 2013/661/PESC a Consiliului de modificare a Deciziei 2010/413 (JO 2013, L 306, p. 18).

29 Pe cale de consecință, în aceeași zi, denumirea reclamantei a fost inclusă în lista care figurează în anexa IX la Regulamentul nr. 267/2012 prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1154/2013 al Consiliului privind punerea în aplicare a Regulamentului nr. 267/2012 (JO 2013, L 306, p. 3).

30 În Decizia 2013/661, precum și în Regulamentul nr. 1154/2013 (denumite în continuare, împreună, „actele din noiembrie 2013”), Consiliul a reținut următoarele motive:

„În calitatea sa de agent al [HDSL] în Emiratele Arabe Unite, Good Luck Shipping Company LLC furnizează servicii esențiale companiei [HDSL], care este o entitate desemnată care acționează în numele IRISL.”

31 Prin scrisoarea din 18 noiembrie 2013, Consiliul, ca răspuns la scrisoarea reclamantei din 31 octombrie 2013, i-a indicat că era în continuare de părere că noua sa desemnare era justificată, că, prin urmare, îi inclusese din nou denumirea în listele în litigiu și, în același timp, că îi acorda acces la dosarul care conținea elementele de probă pe care se întemeiase.

32 Prin Decizia 2013/685/PESC a Consiliului din 26 noiembrie 2013 de modificare a Deciziei 2010/413 (JO 2013, L 316, p. 46) și prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1203/2013 al Consiliului din 26 noiembrie 2013 privind punerea în aplicare a Regulamentului nr. 267/2012 (JO 2013, L 316, p. 1), denumirile IRISL și HDSL au fost incluse din nou în listele în litigiu în temeiul noilor criterii generale de includere stabilite prin măsurile din octombrie 2013.

33 La 29 ianuarie 2014, reclamanta a introdus o acțiune, înregistrată sub numărul de cauză T-64/14, privind actele din noiembrie 2013 și măsurile din octombrie 2013.

Procedura și concluziile părților

34 Prin cererea introductivă depusă la grefa Tribunalului la 16 august 2013, astfel cum s-a indicat la punctul 20 de mai sus, reclamanta a introdus o acțiune prin care solicită anularea actelor din iunie 2013, în măsura în care aceste acte o vizează. Această acțiune a fost înregistrată sub numărul de cauză T-423/13.

35 Ca urmare a înlocuirii parțiale a judecătorilor Tribunalului, cauza T-423/13 a fost atribuită unui nou judecător raportor. Acesta a fost ulterior repartizat la Camera a doua, căreia i-a fost, prin urmare, atribuită cauza menționată.

36 Prin cererea introductivă depusă la grefa Tribunalului la 29 ianuarie 2014, astfel cum s-a indicat la punctul 33 de mai sus, reclamanta a introdus o acțiune, înregistrată sub numărul de cauză T-64/14, prin care solicită anularea actelor din noiembrie 2013, în măsura în care aceste acte o vizează, și declararea inaplicabilității măsurilor din octombrie 2013, în măsura în care aceste măsuri, prin faptul că stabilesc noi criterii generale de includere în listele în litigiu, au constituit temeiul juridic al actelor din noiembrie 2013.

37 Prin Ordonanța președintelui Camerei a doua a Tribunalului din 17 iulie 2014, cauzele T-423/13 și T-64/14 au fost conexate pentru buna desfășurare a fazei scrise și a fazei orale a procedurii, precum și în vederea pronunțării hotărârii, conform articolului 50 din Regulamentul de procedură al Tribunalului din 2 mai 1991.

38 La propunerea judecătorului raportor, Tribunalul a decis deschiderea fazei orale a procedurii și, în cadrul măsurilor de organizare a procedurii prevăzute la articolul 89 din Regulamentul de procedură al Tribunalului, a adresat părților întrebări scrise. Părțile au răspuns la aceste cereri în termenul stabilit de Tribunal.

39 În cauza T-423/13, reclamanta solicită Tribunalului:

— anularea actelor din iunie 2013, în măsura în care aceste acte o vizează;

— obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată.

40 În cauza T-64/14, reclamanta solicită Tribunalului:

— anularea actelor din noiembrie 2013, în măsura în care aceste acte o vizează;

— în temeiul articolului 277 TFUE, declararea inaplicabilității măsurilor din octombrie 2013;

— obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată.

41 În cauzele conexate T-423/13 și T-64/14, Consiliul solicită Tribunalului:

— respingerea acțiunii;

— obligarea reclamantei la plata cheltuielilor de judecată.

În drept

Cu privire la cauza T-423/13

42 În susținerea acțiunii din cauza T-423/13, îndreptată împotriva actelor din iunie 2013, reclamanta invocă patru motive. Ele sunt întemeiate, primul, pe încălcarea obligației de motivare, al doilea, pe o eroare vădită de apreciere care decurge din nerespectarea criteriilor generale de includere în listele în litigiu și din lipsa de probe, precum și din lipsa de temei juridic, al treilea, pe încălcarea dreptului la apărare și a dreptului la un control jurisdicțional efectiv și, al patrulea, pe încălcarea principiului proporționalității și a unor drepturi fundamentale, precum dreptul de proprietate, libertatea de a desfășura o activitate comercială și dreptul la respectarea vieții private.

43 Trebuie să se examineze mai întâi cel de al doilea motiv.

44 Prin intermediul celui de al doilea motiv, reclamanta exprimă, în esență, două obiecțiuni. Prima este întemeiată pe o eroare de apreciere, iar prin intermediul acesteia se urmărește să se invoce faptul că motivele reținute împotriva sa sunt eronate și că Consiliul nu a făcut dovada motivelor respective. A doua este întemeiată pe lipsa de temei juridic. În susținerea celei de a doua obiecțiuni, reclamanta afirmă, pe de o parte, că includerea denumirii sale în listele în litigiu era întemeiată pe includerea IRISL, care a fost anulată prin Hotărârea din 16 septembrie 2013, Islamic Republic of Iran Shipping Lines și alții/Consiliul (T-489/10, EU:T:2013:453), și, pe de altă parte, că anularea primei includeri a denumirii sale în listele în litigiu ca urmare a Hotărârii din 6 septembrie 2013, Good Luck Shipping/Consiliul (T-57/12, nepublicată, EU:T:2013:410), ar fi trebuit să antreneze anularea deciziei de menținere a includerii menționate în listele care figurează în actele din iunie 2013.

45 Consiliul arată că includerea denumirii reclamantei în listele în litigiu se întemeiază pe două criterii diferite, acela de a acționa în numele IRISL și acela de a sprijini entitățile ale căror denumiri au fost incluse în listele menționate să eludeze sancțiunile care le privesc. În consecință, motivele indicate în actele din iunie 2013, precum și elementele de probă aduse ar permite să se justifice includerea menționată pe baza unuia sau a celuilalt dintre cele două criterii menționate mai sus.

46 În această privință, trebuie amintit că, potrivit jurisprudenței, Consiliul dispune de o anumită putere de apreciere pentru a determina de la caz la caz dacă criteriile juridice pe care se întemeiază măsurile restrictive în cauză sunt îndeplinite (a se vedea Hotărârea din 3 iulie 2014, National Iranian Tanker Company/Consiliul, T-565/12, EU:T:2014:608, punctul 54 și jurisprudența citată).

47 Totuși, instanțele Uniunii Europene trebuie să asigure un control, în principiu complet, al legalității tuturor actelor Uniunii din perspectiva drepturilor fundamentale care fac parte integrantă din ordinea juridică a Uniunii, inclusiv în cazul în care asemenea acte vizează punerea în aplicare a unor rezoluții adoptate de Consiliul de Securitate în temeiul capitolului VII din Carta Organizației Națiunilor Unite (a se vedea Hotărârea din 3 iulie 2014, National Iranian Tanker Company/Consiliul, T-565/12, EU:T:2014:608, punctul 55 și jurisprudența citată).

48 Printre aceste drepturi fundamentale figurează în special respectarea dreptului la apărare și dreptul la protecție jurisdicțională efectivă (a se vedea Hotărârea din 28 noiembrie 2013, Consiliul/Fulmen și Mahmoudian, C-280/12 P, EU:C:2013:775, punctul 59 și jurisprudența citată).

49 Respectarea dreptului la apărare, care este consacrată la articolul 41 alineatul (2) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și garantată, în speță, prin articolul 24 alineatele (3) și (4) din Decizia 2010/413 și prin articolul 46 alineatele (3) și (4) din Regulamentul nr. 267/2012, include dreptul de a fi ascultat și dreptul de acces la dosar, cu respectarea intereselor legitime legate de confidențialitate (a se vedea în acest sens Hotărârea din 28 noiembrie 2013, Consiliul/Fulmen și Mahmoudian, C-280/12 P, EU:C:2013:775, punctul 60 și jurisprudența citată).

50 Dreptul la protecție jurisdicțională efectivă, care este afirmat la articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale, impune ca persoana interesată să poată lua cunoștință de motivele pe care se întemeiază decizia luată în privința sa fie din cuprinsul deciziei înseși, fie dintr-o comunicare a acestor motive făcută la cererea sa, fără a se aduce atingere puterii instanței competente de a dispune ca autoritatea în cauză să le comunice, pentru a-i permite să își apere drepturile în cele mai bune condiții posibile și să decidă în deplină cunoștință de cauză dacă este util să sesizeze instanța competentă, precum și pentru a-i permite pe deplin acesteia din urmă să exercite controlul legalității deciziei în cauză (a se vedea Hotărârea din 28 noiembrie 2013, Consiliul/Fulmen și Mahmoudian, C-280/12 P, EU:C:2013:775, punctul 61 și jurisprudența citată).

51 Efectivitatea controlului jurisdicțional garantat la articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale impune în special ca instanța Uniunii să se asigure că decizia, care are o aplicabilitate individuală pentru persoana sau entitatea în cauză, se întemeiază pe o bază factuală suficient de solidă. Aceasta presupune verificarea faptelor invocate în expunerea de motive pe care se bazează decizia menționată, astfel încât controlul jurisdicțional să nu se limiteze la aprecierea verosimilității abstracte a motivelor invocate, ci să privească aspectul dacă respectivele motive – sau cel puțin unul dintre ele, considerat suficient în sine pentru susținerea deciziei în cauză – sunt întemeiate (a se vedea Hotărârea din 28 noiembrie 2013, Consiliul/Fulmen și Mahmoudian, C-280/12 P, EU:C:2013:775, punctul 64 și jurisprudența citată).

52 Controlul jurisdicțional al legalității unui act prin care au fost adoptate măsuri restrictive în privința unei entități se extinde la aprecierea situației de fapt și a împrejurărilor invocate în justificarea acesteia, precum și la verificarea elementelor de probă și a informațiilor pe care se întemeiază această apreciere. În caz de contestare, revine Consiliului sarcina de a prezenta aceste elemente în vederea verificării lor de instanța Uniunii (a se vedea Hotărârea din 6 septembrie 2013, Bateni/Consiliul,

T-42/12 și T-181/12, nepublicată, EU:T:2013:409, punctul 46 și jurisprudența citată, și Hotărârea din 16 septembrie 2013, Islamic Republic of Iran Shipping Lines și alții/Consiliul, T-489/10, EU:T:2013:453, punctul 42 și jurisprudența citată). Cu alte cuvinte, în caz de contestare, autoritatea competentă a Uniunii este cea care are sarcina să demonstreze temeinicia motivelor reținute împotriva persoanei vizate, aceasta din urmă neavând obligația să facă dovada negativă a netemeiniciei motivelor menționate. Este necesar ca informațiile sau elementele prezentate să susțină motivele reținute împotriva persoanei în cauză (a se vedea Hotărârea din 3 iulie 2014, National Iranian Tanker Company/Consiliul, T-565/12, EU:T:2014:608, punctul 57 și jurisprudența citată).

53 În speță, înainte de a examina temeinicia obiecțiunilor ridicate în cadrul celui de al doilea motiv, amintite la punctul 44 de mai sus, trebuie determinate elementele care pot să fie invocate în mod util de Consiliu, având în vedere respectarea dreptului la apărare al reclamantei și a dreptului acesteia la protecție jurisdicțională efectivă.

Cu privire la elementele care pot fi invocate în mod util în speță de Consiliu

54 Este necesar să se aprecieze dacă elementele de probă depuse de Consiliu în cadrul memoriului în apărare în cauza T-423/13 pot fi invocate în mod util în susținerea motivelor includerii denumirii reclamantei în listele în litigiu fără ca aceasta să aducă atingere dreptului la apărare al reclamantei, precum și dreptului său la protecție jurisdicțională efectivă.

55 În primul rând, trebuie amintit că legalitatea actelor atacate nu poate fi apreciată, în principiu, decât în temeiul elementelor de fapt și de drept pe baza cărora aceste acte au fost adoptate, iar nu în temeiul unor elemente care au fost aduse la cunoștința Consiliului ulterior adoptării actelor respective, iar aceasta chiar dacă Consiliul ar fi de părere că elementele menționate ar putea completa în mod valabil motivele enunțate în aceste acte și ar putea contribui la susținerea adoptării lor. Astfel, Tribunalul nu poate accepta invitația Consiliului de a proceda, în definitiv, la o înlocuire a motivelor pe care se întemeiază aceste acte (a se vedea Hotărârea din 6 septembrie 2013, Bateni/Consiliul, T-42/12 și T-181/12, nepublicată, EU:T:2013:409, punctul 51 și jurisprudența citată).

56 În al doilea rând, trebuie amintit că, potrivit jurisprudenței, în cazul unei decizii subsecvente de înghețare a fondurilor, respectarea dreptului la apărare impune, pe de o parte, ca persoanei interesate să i se comunice informațiile sau elementele din dosar care, potrivit Consiliului, justifică menținerea includerii denumirii sale în listele în litigiu, precum și, dacă este cazul, noile elemente incriminatoare și, pe de altă parte, să i se asigure posibilitatea de a-și valorifica în mod util punctul de vedere cu privire la acest subiect (Hotărârea din 12 decembrie 2006, Organisation des Modjahedines du peuple d'Iran/Consiliul, T-228/02, EU:T:2006:384, punctul 126).

57 Cu alte cuvinte, în ipoteza unui prim act prin care sunt înghețate fondurile unei entități, cu excepția cazului în care există motive imperative care țin de securitatea Uniunii sau a statelor membre ale acesteia ori de modul de desfășurare a relațiilor lor internaționale care să împiedice aceasta, comunicarea elementelor incriminatoare trebuie să aibă loc fie concomitent cu adoptarea actului în cauză, fie cât mai curând posibil după această adoptare. La cererea entității în cauză, aceasta din urmă are de asemenea dreptul să își prezinte punctul de vedere cu privire la elementele respective după ce actul a fost adoptat (a se vedea Hotărârea din 6 septembrie 2013, Bank Melli Iran/Consiliul, T-35/10 și T-7/11, EU:T:2013:397, punctul 83 și jurisprudența citată). În schimb, orice decizie subsecventă de înghețare a fondurilor trebuie precedată de o nouă posibilitate de ascultare și, dacă este cazul, de o comunicare a noilor elemente incriminatoare (Hotărârea din 11 iulie 2007, Sison/Consiliul, T-47/03, nepublicată, EU:T:2007:207, punctele 173 și 178).

58 În speță, trebuie să se constate că Consiliul a indicat elementele de probă, găsite pe internet la 11 martie 2013 și la 28 octombrie 2013, pe baza cărora estima că putea să justifice decizia de menținere a includerii denumirii reclamantei în listele în litigiu, doar la momentul depunerii memoriului în apărare în cauza T-423/13 în fața Tribunalului, la 4 noiembrie 2013. Elementele de probă în discuție sunt:

a) un *curriculum vitae* al unui salariat al reclamantei găsit pe internet la 28 octombrie 2013, care indică, în esență, că titularul său lucrează pentru reclamantă, care este agent al HDSL în portul Jebel Ali (Emiratele Arabe Unite), și intervine de fiecare dată când IRISL apelează la portul menționat pentru a-i furniza asistența necesară;

b) un extras de pe pagina de internet a asociației agenților companiilor maritime din Dubai, găsit pe internet la 11 martie 2013, care arată că numele reprezentantului reclamantei corespunde cu numele reprezentantului societății Great Ocean Shipping Service;

c) un *curriculum vitae* al unei persoane domiciliate în Sharjah (Emiratele Arabe Unite), găsit la 11 martie 2013 pe pagina de internet a unei companii cu sediul în Sharjah și care indică faptul că persoana respectivă lucrează pentru reclamantă și pentru Great Ocean Shipping Service din februarie 2010 până în prezent;

d) un extras de pe pagina de internet a organizației exportatorilor iranieni de produse din industria minieră și de servicii de inginerie, găsit pe internet la 28 octombrie 2013, care indică faptul că reclamanta se prezintă ca agent al HDSL.

59 În această privință, în primul rând, trebuie arătat că Consiliul, înainte de data adoptării actelor din iunie 2013, dispunea numai de elementele găsite pe internet la 11 martie 2013. Or, deja doar pentru aceste motive, potrivit jurisprudenței menționate la punctul 55 de mai sus, celelalte elemente de probă găsite pe internet ulterior datei adoptării actelor din iunie 2013, și anume la 28 octombrie 2013, nu pot fi invocate de Consiliu în susținerea actelor menționate.

60 În al doilea rând, este important de subliniat că decizia de menținere a includerii denumirii reclamantei în listele în litigiu, care figurează în actele din iunie 2013, este o decizie subsecventă de măsuri restrictive, iar Consiliul era astfel ținut să comunice reclamantei informațiile sau elementele din dosar care, în opinia sa, justificau menținerea respectivă înainte de adoptarea deciziei menționate, conform jurisprudenței menționate la punctele 56 și 57 de mai sus.

61 Această constatare nu este repusă în discuție de argumentul, invocat de Consiliu în ședință, potrivit căruia reclamanta ar fi trebuit să prezinte, conform jurisprudenței Uniunii, o cerere de acces la dosar pentru a cunoaște elementele de probă menționate la punctul 58 de mai sus și, întrucât nu a procedat astfel, Consiliul nu era ținut să îi dea în mod spontan acces la dosar.

62 În această privință, trebuie amintit că, potrivit jurisprudenței, atunci când informații suficient de precise, care permit entității interesate să își prezinte în mod util punctul de vedere asupra elementelor care îi sunt imputate de Consiliu, i-au fost comunicate acesteia, principiul respectării dreptului la apărare nu implică obligația Consiliului de a da în mod spontan acces la documentele conținute în dosarul său. Numai la cererea părții interesate Consiliul este obligat să permită accesul la toate documentele administrative neconfidențiale privind măsura în cauză (a se vedea Hotărârea din 6 septembrie 2013, Bank Melli Iran/Consiliul, T-35/10 și T-7/11, EU:T:2013:397, punctul 84 și jurisprudența citată).

63 Cu toate acestea, în speță, reclamantei nu i-a fost comunicată nicio informație care să îi permită să își prezinte în mod util punctul de vedere asupra elementelor care îi sunt imputate de Consiliu înainte de adoptarea actelor din iunie 2013, conform jurisprudenței citate la punctul 57 de mai sus. În plus, nici

scrisoarea Consiliului din 10 iunie 2013 (a se vedea punctul 19 de mai sus), nici actele din iunie 2013 nu au indicat noile elemente incriminatoare pe care Consiliul s-a întemeiat pentru a include denumirea reclamantei în listele în litigiu.

64 În plus, astfel cum admite însuși Consiliul, noile elemente de probă, menționate la punctul 58 de mai sus, sunt publice întrucât ele se găsesc pe internet. Rezultă că niciun motiv imperativ care să țină de securitatea Uniunii sau a statelor membre ale acesteia ori de modul de desfășurare a relațiilor lor internaționale nu împiedica comunicarea elementelor menționate înainte de adoptarea actelor din iunie 2013.

65 În sfârșit, este necesar să se precizeze că, dacă Consiliul ar putea invoca informațiile menționate în memoriul în apărare în cauza T-423/13, aceasta i-ar permite să prezinte motive suplimentare în vederea completării celor enunțate în actele din iunie 2013, ceea ce ar aduce de asemenea atingere dreptului la apărare al reclamantei și dreptului său la protecție jurisdicțională efectivă. Astfel, întrucât reclamanta nu a fost în măsură să cunoască aceste motive în timp util, pe de o parte, pentru a-și apăra poziția în cadrul procedurii administrative și, pe de altă parte, pentru a aprecia temeinicia includerii denumirii sale în listele în litigiu și oportunitatea formulării unei acțiuni, ea ar dispune numai de replică și de faza orală a procedurii pentru a prezenta observații împotriva unor asemenea motive. Principiul egalității părților în fața instanței Uniunii ar fi astfel afectat (a se vedea în acest sens Hotărârea din 6 septembrie 2013, Bateni/Consiliul, T-42/12 și T-181/12, nepublicată, EU:T:2013:409, punctul 54 și jurisprudența citată).

66 În aceste condiții, trebuie să se considere că informațiile comunicate pentru prima dată în cadrul memoriului în apărare în cauza T-423/13 nu pot fi luate în considerare de Tribunal, chiar dacă ele ar permite să justifice includerea denumirii reclamantei în listele în litigiu. Luarea în considerare a unor asemenea argumente ar aduce atingere, pe de o parte, principiului potrivit căruia legalitatea actelor atacate nu poate fi apreciată decât în temeiul elementelor de fapt și de drept pe baza cărora au fost adoptate și, pe de altă parte, dreptului la apărare al reclamantei și dreptului său la protecție jurisdicțională efectivă.

67 Trebuie să se examineze, în continuare, dacă Consiliul a săvârșit o eroare de apreciere atunci când a considerat că decizia de a include din nou denumirea reclamantei în listele în litigiu era suficient întemeiată în absența elementelor de probă prezentate în cadrul memoriului în apărare în cauza T-423/13.

Cu privire la temeinicia obiecțiunii întemeiate pe o eroare de apreciere

68 Astfel cum s-a expus la punctul 44 de mai sus, reclamanta susține că motivele reținute pentru includerea denumirii sale în listele în litigiu sunt eronate și că Consiliul nu a făcut dovada motivelor menționate.

69 Consiliul răspunde, astfel cum s-a amintit la punctul 45 de mai sus, că includerea denumirii reclamantei în listele în litigiu se întemeiază pe două criterii diferite, acela de a acționa în numele IRISL și acela de a sprijini entitățile ale căror denumiri au fost incluse în listele menționate să eludeze sancțiunile care le privesc. El arată că, în cazul în care Tribunalul ar considera că motivele referitoare la primul criteriu sunt neîntemeiate, includerea menționată s-ar putea justifica pe baza motivelor care se referă la cel de al doilea criteriu.

70 În această privință, trebuie amintit că, pentru a justifica includerea denumirii reclamantei în listele în litigiu, Consiliul afirmă, referitor la primul criteriu amintit la punctul 69 de mai sus, că reclamanta este controlată de M. M. F., care a fost director regional al IRISL pentru Emiratele Arabe Unite, că ea intervine, în calitate de agent al HDSL, ca agent maritim al IRISL în portul Jebel Ali și că a emis documente de transport false în beneficiul IRISL și al unor entități deținute sau controlate de IRISL.

Referitor la cel de al doilea criteriu menționat la punctul 69 de mai sus, el susține că reclamanta a fost înființată pentru a înlocui o entitate care fusese sancționată de Uniune și ulterior aflată în lichidare judiciară, în măsura în care, pe de o parte, reclamanta și entitatea în discuție sunt reprezentate de aceeași persoană în asociația agenților maritimi din Dubai și, pe de altă parte, entitatea în cauză a furnizat servicii de agenție maritimă HDSL, iar în prezent reclamanta furnizează aceleași servicii entității menționate, inclusă în liste cu începere de la 26 iulie 2010, care îi permit astfel să eludeze sancțiunile care o privesc.

71 Cu toate acestea, este necesar să se precizeze că singurele elemente de probă prezentate de Consiliu sunt cele, menționate la punctul 58 de mai sus, care, pentru motivele expuse la punctele 59-66 de mai sus, nu pot fi luate în considerare.

72 În consecință, trebuie să se constate că, în lipsa unor elemente de probă care să poată fi invocate în mod util de Consiliu, includerea denumirii reclamantei în listele în litigiu se întemeia doar pe afirmații de principiu, iar aceasta indiferent dacă este vorba despre motivele de includere care se referă la primul criteriu sau despre cele care se referă la al doilea criteriu (a se vedea punctul 69 de mai sus).

Cu privire la temeinicia obiecțiunii întemeiate pe o eroare de drept

73 În cadrul celui de al doilea motiv, reclamanta susține de asemenea, astfel cum s-a amintit la punctul 44 de mai sus, că includerea denumirii sale în listele în litigiu a rămas fără fundament juridic ca urmare a pronunțării Hotărârii din 16 septembrie 2013, Islamic Republic of Iran Shipping Lines și alții/Consiliul (T-489/10, EU:T:2013:453). Ea invocă un asemenea argument în replică, pentru motivul că hotărârea în discuție nu fusese încă pronunțată la data introducerii acțiunii. În cadrul răspunsului la măsurile de organizare a procedurii, ea precizează, în plus, că Tribunalul, în hotărârea citată anterior, a statuat că Consiliul nu justificase includerea denumirii IRISL în listele în litigiu și, prin urmare, că includerea denumirilor entităților (inclusiv reclamanta) care erau deținute sau controlate de IRISL sau acționau în numele acesteia a devenit nelegală începând cu luna iulie 2010 (data primei includeri a IRISL). Ea adaugă că, potrivit jurisprudenței Tribunalului, o hotărâre prin care se anulează o desemnare „elimină denumirea entității în cauză în mod retroactiv din ordinea juridică, iar includerea se consideră că nu a existat niciodată”. În opinia reclamantei, acest principiu este aplicabil în speță.

74 Consiliul contestă argumentul reclamantei și susține în special, în cadrul răspunsului său la măsurile de organizare a procedurii, că aceasta nu a invocat, în replică, intervenită ulterior pronunțării Hotărârii din 16 septembrie 2013, Islamic Republic of Iran Shipping Lines și alții/Consiliul (T-489/10, EU:T:2013:453), un motiv sau un argument întemeiat pe aspectul că includerile denumirilor IRISL și ale altor entități vizate în listele în litigiu erau considerate că nu au existat niciodată la momentul adoptării actelor din iunie 2013. Prin urmare, potrivit Consiliului, un asemenea motiv sau argument nu ar putea fi examinat de Tribunal în speță, în caz contrar pronunțându-se *ultra petita*.

75 În această privință, este necesar să se observe că, contrar celor pretinse de Consiliu, reclamanta, în cadrul replicii, a invitat Tribunalul să se pronunțe asupra consecințelor pe care Hotărârea din 16 septembrie 2013, Islamic Republic of Iran Shipping Lines și alții/Consiliul (T-489/10, EU:T:2013:453), le produce asupra actelor din iunie 2013 (a se vedea punctul 44 de mai sus), iar observațiile pe care le-a formulat cu ocazia răspunsului său la măsurile de organizare a procedurii nu reprezintă decât o dezvoltare a argumentului menționat, care se dovedește, în consecință, admisibil.

76 În plus, în orice caz, trebuie amintit că consecințele care decurg dintr-o hotărâre a Tribunalului care dispune de autoritate de lucru judecat fac parte dintre motivele de ordine publică care pot fi invocate din oficiu de instanța Uniunii [a se vedea prin analogie Hotărârea din 1 iunie 2006, P & O European Ferries (Vizcaya) și Diputación Foral de Vizcaya/Comisia, C-442/03 P și C-471/03 P, EU:C:2006:356, punctul 45]. În consecință, chiar și în lipsa argumentelor invocate de reclamantă în cadrul replicii și în

răspunsul la măsurile de organizare a procedurii, Tribunalul ar fi trebuit să aprecieze din oficiu efectele Hotărârii din 16 septembrie 2013, Islamic Republic of Iran Shipping Lines și alții/Consiliul (T-489/10, EU:T:2013:453), asupra actelor atacate.

77 În ceea ce privește aprecierea pe fond a argumentului reclamantei întemeiat pe o eroare de drept comisă de Consiliu, trebuie precizat că reiese din jurisprudență că validitatea includerii denumirii unei entități în lista persoanelor sau entităților vizate de măsurile restrictive din cauza legăturilor sale cu o altă entitate a cărei denumire a fost inclusă în lista menționată este supusă condiției ca, la data includerii, denumirea acestei alte entități să fie valabil inclusă pe această listă. Potrivit acestei jurisprudențe, înghețarea fondurilor entităților deținute sau controlate de o entitate a cărei denumire a fost inclusă în mod valabil în lista în cauză sau care acționează în numele acestei alte entități este necesară și adecvată pentru a asigura eficacitatea măsurilor adoptate împotriva acesteia din urmă și pentru a garanta că măsurile respective nu vor fi eludate. În consecință, în lipsa unei includeri valabile a denumirii IRISL în listele în litigiu, includerea, în listele menționate, a denumirilor entităților care acționează în numele acesteia sau care furnizează servicii esențiale IRISL ori altor entități care acționează în numele său nu se mai dovedește justificată de obiectivul de a asigura eficacitatea măsurilor adoptate împotriva IRISL și de a garanta că aceste măsuri nu sunt eludate (a se vedea în acest sens Hotărârea din 16 septembrie 2013, Islamic Republic of Iran Shipping Lines și alții/Consiliul, T-489/10, EU:T:2013:453, punctele 75-77; a se vedea de asemenea Hotărârea din 9 decembrie 2014, BT Telecommunications/Consiliul, T-440/11, nepublicată, EU:T:2014:1042, punctul 149 și jurisprudența citată).

78 În speță, trebuie amintit că la 16 septembrie 2013 a fost pronunțată Hotărârea Islamic Republic of Iran Shipping Lines și alții/Consiliul (T-489/10, EU:T:2013:453), prin care au fost anulate măsurile restrictive luate împotriva IRISL și a altor entități, printre care figurează HDSL și SAPID. În această privință, trebuie arătat că măsurile restrictive luate împotriva IRISL au fost utilizate pentru a justifica includerea denumirii reclamantei în listele în litigiu din perspectiva primului criteriu menționat la punctul 69 de mai sus, și anume acela de a acționa în numele IRISL, în timp ce măsurile restrictive luate împotriva HDSL și a SAPID, astfel cum reiese din lectura actelor din iunie 2013 (a se vedea punctul 18 de mai sus), au fost utilizate pentru a justifica includerea denumirii reclamantei în listele menționate din perspectiva celui de al doilea criteriu menționat la punctul 69 de mai sus, și anume acela de a sprijini entitățile desemnate să eludeze sancțiunile care le privesc.

79 Or, deși este adevărat că efectele includerii denumirilor IRISL, HDSL și SAPID în listele în litigiu au fost menținute până la expirarea termenului prevăzut la articolul 60 al doilea paragraf din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene, prin derogare de la articolul 280 TFUE, și anume până la expirarea termenului de recurs prevăzut la articolul 56 primul paragraf din statutul menționat, trebuie să se constate totuși că, atunci când termenul respectiv a expirat, includerea în cauză a fost eliminată retroactiv din ordinea juridică ca și cum ea nu existase niciodată (Hotărârea din 28 mai 2013, Abdulrahim/Consiliul și Comisia, C-239/12 P, EU:C:2013:331, punctul 68; a se vedea de asemenea Hotărârea din 9 decembrie 2014, BT Telecommunications/Consiliul, T-440/11, nepublicată, EU:T:2014:1042, punctul 149 și jurisprudența citată).

80 Astfel, Tribunalul poate stabili un termen în care efectele anulării unui act sunt suspendate pentru a permite Consiliului să remedieze încălcările constatate prin adoptarea, dacă este cazul, a unor noi criterii generale de includere în lista persoanelor sau entităților care fac obiectul măsurilor restrictive și a unor noi măsuri restrictive, care să urmărească înghețarea pe viitor a fondurilor entității vizate. Cu toate acestea, trebuie subliniat că nici noile criterii generale de includere, nici noile măsuri restrictive nu permit să se valideze măsurile declarate nelegale printr-o hotărâre a Tribunalului (a se vedea în acest sens Hotărârea din 22 septembrie 2015, First Islamic Investment Bank/Consiliul, T-161/13, EU:T:2015:667, punctul 102).

81 În consecință, suspendarea efectelor anulării unui act nu infirmă principiul, amintit de jurisprudența menționată la punctul 79 de mai sus, potrivit căruia, odată scurs termenul de suspendare, anularea actelor vizate produce efecte retroactive care permit să se considere că actele vizate de anulare nu au existat niciodată.

82 Astfel, în speță, indiferent dacă este vorba de primul criteriu, întemeiat pe faptul că reclamanta acționează în numele IRISL, sau de al doilea criteriu, întemeiat pe faptul că reclamanta sprijină entități desemnate să eludeze sancțiunile care le privesc, prin aceea că acționează în numele HDSL și al SAPID, ori că a înlocuit Great Ocean Shipping Services pentru a prelua activitățile pe care aceasta le efectua pentru HDSL, în măsura în care includerile denumirilor IRISL, HDSL și SAPID în listele în litigiu au fost anulate de Tribunal, nu mai este posibil să se justifice adoptarea și menținerea măsurilor restrictive împotriva reclamantei pe baza unuia sau a celuilalt dintre criterii, întrucât acestea sunt condiționate de existența unor includeri valabile ale entităților menționate (a se vedea în acest sens Hotărârea din 16 septembrie 2013, Islamic Republic of Iran Shipping Lines și alții/Consiliul, T-489/10, EU:T:2013:453, punctele 75-77; a se vedea de asemenea prin analogie Hotărârea din 9 decembrie 2014, BT Telecommunications/Consiliul, T-440/11, EU:T:2014:1042, punctul 149 și jurisprudența citată).

83 Prin urmare, trebuie să se considere că Consiliul a săvârșit o eroare de drept atunci când și-a întemeiat decizia de menținere a includerii denumirii reclamantei în listele în litigiu pe motivele legate de unul sau de celălalt dintre criteriile menționate la punctul 82 de mai sus.

84 Prin urmare, este necesar să se admită cel de al doilea motiv al acțiunii, precum și acțiunea introdusă în cauza T-423/13 și să se anuleze actele din iunie 2013, în măsura în care o privesc pe reclamantă, fără să mai fie necesar să se examineze celelalte motive ale acțiunii.

Cu privire la cauza T-64/14

85 În cauza T-64/14, reclamanta invocă șapte motive în susținerea cererii de anulare a actelor din noiembrie 2013. Aceste motive sunt întemeiate, primul, pe absența unui temei juridic al actelor atacate care decurge din nelegalitatea criteriilor generale de includere stabilite prin măsurile din octombrie 2013, al doilea, pe încălcarea principiului protecției încrederii legitime, a caracterului definitiv al hotărârilor, a principiului securității juridice, a principiului *non bis in idem*, a autorității de lucru judecat și a principiului nediscriminării, al treilea, pe încălcarea obligației de motivare, al patrulea, pe încălcarea dreptului la apărare, al cincilea, pe o eroare de apreciere, pe nerespectarea criteriilor aplicabile pentru stabilirea listelor în litigiu, pe o absență de probe care să justifice măsurile restrictive adoptate, precum și, în esență, pe o eroare de drept, al șaselea, pe încălcarea unor drepturi fundamentale, și anume a dreptului de proprietate, a libertății de a desfășura o activitate comercială și a reputației, iar al șaptelea, pe un abuz de putere comis de Consiliu.

86 Trebuie să se examineze mai întâi cel de al cincilea motiv.

87 În cadrul celui de al cincilea motiv, reclamanta invocă șase argumente. În primul rând, ea susține că decizia de menținere a includerii denumirii IRISL în listele în litigiu nu fusese încă adoptată la data deciziei de menținere a includerii denumirii sale în listele menționate care figurează în actele din noiembrie 2013. În al doilea rând, ea susține că nu furnizează niciun fel de serviciu IRISL. În al treilea rând, ea subliniază că decizia de menținere a includerii denumirii HDSL în aceste liste nu fusese nici ea adoptată la data includerii din nou a denumirii sale pe aceleași liste și că, în consecință, această din urmă includere, justificată de faptul că ar furniza servicii esențiale HDSL, se dovedește lipsită de fundament. În al patrulea rând, ea consideră că faptul de a fi agent al HDSL nu poate justifica includerea denumirii sale în listele în discuție și, în cadrul replicii, ea adaugă că explicațiile furnizate de Consiliu pentru a preciza motivul respectivei includeri sunt tardive și insuficient dovedite. În al

cincilea rând, ea afirmă că nu există probe cu privire la legătura sa cu proliferarea nucleară. În al șaselea rând, salariatul său al cărui *curriculum vitae* este depus de Consiliu nu ar furniza servicii navelor IRISL, care, de altfel, nu ar face niciodată escală în portul Jebel Ali.

88 Consiliul contestă temeinicia argumentelor reclamatei. În primul rând, el arată că denumirile IRISL și HDSL erau încă incluse în listele în litigiu la momentul includerii denumirii reclamantei în listele menționate, întrucât, atunci când Tribunalul a anulat includerea denumirilor lor, el a prevăzut totodată menținerea efectelor actelor vizate până când anularea în parte a Regulamentului nr. 267/2012 își producea efectele (Hotărârea din 16 septembrie 2013, Islamic Republic of Iran Shipping Lines și alții/Consiliul, T-489/10, EU:T:2013:453, punctele 80-83), și anume până la expirarea termenului de recurs la Curte prevăzut la articolul 56 din Statutul Curții de Justiție Uniunii Europene. În al doilea rând, el susține în continuare că serviciile furnizate de reclamantă HDSL, în calitatea sa de agent, sunt esențiale, întrucât, în absența lor, HDSL nu ar putea opera în Emiratele Arabe Unite. În al treilea rând, el subliniază că criteriile pe baza cărora denumirea reclamantei a fost inclusă în aceste liste nu sunt cele întemeiate pe legătura sa cu proliferarea nucleară, ci criteriile generale de includere stabilite prin măsurile din octombrie 2013, amintite la punctul 25 de mai sus. În al patrulea rând, el subliniază că a furnizat probele menținerii includerii denumirii reclamantei în aceleași liste depunând printre altele un *curriculum vitae* al unuia dintre salariații acesteia care indică faptul că salariatul respectiv intervine atunci când navele IRISL deservesc portul din Jebel Ali.

89 Trebuie amintit că includerea denumirii reclamantei în listele în litigiu a fost efectuată pe baza criteriilor generale de includere stabilite prin măsurile din octombrie 2013, care permit includerea în listele menționate în special a denumirilor „persoanelor și entităților deținute sau controlate de IRISL, care acționează în numele acesteia sau furnizează servicii de asigurare sau alte servicii esențiale pentru IRISL sau pentru entitățile aflate în proprietatea acesteia sau controlate de aceasta sau care acționează în numele său”, și a fost motivată după cum urmează: „[reclamanta] furnizează servicii esențiale companiei [HDSL], care este o entitate desemnată care acționează în numele IRISL.”

90 Includerea denumirii reclamantei în listele în litigiu a intervenit la 16 noiembrie 2013 și a fost întemeiată pe faptul că ea furniza, în calitatea sa de agent, servicii esențiale HDSL, care era o entitate care acționa în numele IRISL. Motivarea includerii menționate se compunea, așadar, din două aspecte legate, primul aspect fiind întemeiat pe aceea că reclamanta furniza servicii esențiale HDSL, iar al doilea pe aceea că HDSL era o entitate care acționa în numele IRISL.

91 Astfel cum s-a arătat la punctul 78 de mai sus, includerile denumirilor IRISL și HDSL în listele în litigiu au fost anulate de Tribunal (Hotărârea din 16 septembrie 2013, Islamic Republic of Iran Shipping Lines și alții/Consiliul, T-489/10, EU:T:2013:453) și, după cum s-a indicat la punctul 79 de mai sus, aceste includeri, din cauza efectului retroactiv al anulării lor, trebuie să fie considerate că nu au existat niciodată.

92 Astfel cum s-a indicat la punctul 32 de mai sus, denumirile IRISL și HDSL au fost incluse din nou în listele în litigiu la 26 noiembrie 2013, adică după includerea denumirii reclamantei în listele menționate, la 16 noiembrie 2013.

93 Reiese din cele de mai sus că, la momentul includerii denumirii reclamantei în listele în litigiu, dată prin raportare la care, potrivit jurisprudenței menționate la punctul 55 de mai sus, se apreciază legalitatea actelor atacate, denumirile IRISL și HDSL nu erau valabil incluse în listele menționate.

94 Prin urmare, trebuie să se considere că, pentru aceleași motive ca cele expuse la punctele 77-82 de mai sus, astfel cum arată reclamanta, Consiliul a săvârșit o eroare de drept prin faptul că a decis să mențină, prin actele din noiembrie 2013, includerea denumirii reclamantei în listele în litigiu pe baza includerii denumirilor IRISL și HDSL în listele menționate, în absența unei includeri valabile a denumirilor acestor entități în aceste liste la data includerii denumirii reclamantei în aceleași liste.

95 Astfel, după cum s-a expus la punctul 77 de mai sus, în absența unei includeri valabile a denumirilor IRISL și HDSL în listele în litigiu, includerea denumirii reclamantei în listele menționate pentru motivul că furniza servicii esențiale HDSL, entitate care acționa în numele IRISL, nu se mai dovedește justificată nici de obiectivul de a asigura eficacitatea măsurilor adoptate împotriva IRISL și a HDSL, nici de obiectivul de a garanta că aceste măsuri nu sunt eludate (a se vedea în acest sens Hotărârea din 16 septembrie 2013, Islamic Republic of Iran Shipping Lines și alții/Consiliul, T-489/10, EU:T:2013:453, punctele 75-77, și Hotărârea din 9 decembrie 2014, BT Telecommunications/Consiliul, T-440/11, nepublicată, EU:T:2014:1042, punctul 149 și jurisprudența citată).

96 Această concluzie nu este contrazisă de argumentul, invocat de Consiliu în răspunsul său la măsurile de organizare a procedurii, prin care se arată că faptele menționate în motivarea includerii denumirii IRISL în listele în litigiu nu fuseseră repuse în discuție prin Hotărârea din 16 septembrie 2013, Islamic Republic of Iran Shipping Lines și alții/Consiliul (T-489/10, EU:T:2013:453), și că, astfel, cu începere de la data modificării criteriilor generale de includere prin măsurile din octombrie 2013, adoptate în vederea remedierii nelegalităților constatate prin hotărârea menționată, aceleași fapte care justificaseră includerea menționată, anulată de Tribunal, deveniseră conforme cu unul dintre cele două criterii generale de includere, și anume cel care autorizează includerea în listele menționate a numelor de persoane sau de entități care eludează sau încalcă dispozițiile rezoluțiilor Organizației Națiunilor Unite sau ale actelor Uniunii. Cu alte cuvinte, potrivit Consiliului, modificarea menționată a criteriilor generale de includere prin măsurile din octombrie 2013, care a intervenit înainte de includerea denumirii reclamantei în aceste liste care s-a efectuat prin actele din noiembrie 2013, ar fi făcut valabile, cu începere de la data adoptării acestor măsuri, includerile denumirilor IRISL și HDSL în aceleași liste.

97 Cu toate acestea, este necesar să se arate că faptul că, în perioada de suspendare a efectelor anulării pronunțate prin Hotărârea din 16 septembrie 2013, Islamic Republic of Iran Shipping Lines și alții/Consiliul (T-489/10, EU:T:2013:453), și înainte de includerea denumirii reclamantei în listele în litigiu prin actele din noiembrie 2013, Consiliul a modificat, prin adoptarea măsurilor din octombrie 2013, criteriile generale de includere în lista persoanelor sau entităților care fac obiectul măsurilor restrictive în special pentru a garanta că includerile denumirilor IRISL și HDSL în listele menționate devin conforme cu aceste criterii generale de includere noi nu infirmă concluzia potrivit căreia, astfel cum s-a indicat la punctele 79-81 și 91 de mai sus, atunci când perioada de suspendare a efectelor anulării pronunțate prin hotărârea citată anterior a expirat, includerile denumirilor IRISL și HDSL în aceste liste, anulate prin hotărârea menționată, au fost eliminate retroactiv din ordinea juridică ca și cum ele nu existaseră niciodată. Astfel, doar modificarea noilor criterii generale de includere menționate nu are ca efect să facă valabile, cu începere de la data la care a intervenit modificarea respectivă, includerile denumirilor IRISL și HDSL în listele în cauză care au fost efectuate pe baza criteriilor generale de includere precedente și nu permite, așadar, să se remedieze nelegalitățile constatate prin Hotărârea din 16 septembrie 2013, Islamic Republic of Iran Shipping Lines și alții/Consiliul (T-489/10, EU:T:2013:453), prin care au fost anulate includerile menționate.

98 O interpretare diferită de cea indicată la punctul 97 de mai sus ar contraveni principiului amintit la punctul 55 de mai sus. Astfel, elementele de fapt și de drept ulterioare includerilor denumirilor IRISL și HDSL în listele în litigiu nu pot fi luate în considerare pentru aprecierea legalității includerilor menționate.

99 În consecință, astfel cum s-a indicat la punctul 80 de mai sus, Consiliul nu putea, doar prin modificarea criteriilor generale de includere prin măsurile din octombrie 2013, să remedieze nelegalitățile constatate prin Hotărârea din 16 septembrie 2013, Islamic Republic of Iran Shipping Lines și alții/Consiliul (T-489/10, EU:T:2013:453), și să mențină, în listele în litigiu, includerea denumirilor IRISL și HDSL. De altfel, în ceea ce privește includerea menționată, trebuie să se constate că Consiliul nu s-a limitat doar să efectueze modificarea criteriilor generale de includere menționate, ci a procedat la includeri noi, întemeiate în special pe aceste criterii generale de includere noi. Cu toate acestea, astfel cum s-a indicat la punctele 92 și 93 de mai sus, aceste includeri noi au intervenit

ulterior includerii denumirii reclamantei în listele menționate și nu permit, așadar, pentru motivele expuse la punctele 94 și 95 de mai sus, să se justifice această din urmă includere în temeiul actelor din noiembrie 2013.

100 Rezultă că este necesar să se admită cel de al cincilea motiv și să se anuleze actele din noiembrie 2013, în măsura în care o privesc pe reclamantă, fără să mai fie necesar să se examineze nici celelalte motive ale acțiunii, nici excepția de nelegalitate a criteriilor generale de includere stabilite prin măsurile din octombrie 2013.

Cu privire la efectele anulării în parte a actelor atacate

101 În ceea ce privește Regulamentul de punere în aplicare nr. 522/2013, prin care denumirea reclamantei a fost inclusă în lista care figurează în anexa IX la Regulamentul nr. 267/2012, trebuie arătat că regulamentul menționat nu mai produce efecte juridice ca urmare a adoptării Regulamentului nr. 1154/2013. În consecință, anularea Regulamentului de punere în aplicare nr. 522/2013, în măsura în care acest act o vizează pe reclamantă, nu privește decât efectele pe care acest act le-a produs între data intrării sale în vigoare și data adoptării Regulamentului nr. 1154/2013.

102 În ceea ce privește Decizia 2013/270, prin care denumirea reclamantei a fost inclusă în lista care figurează în anexa II la Decizia 2010/413, trebuie precizat că efectele anulării sale, în măsura în care actul menționat o privește pe reclamantă, sunt imediate și definitive.

103 În ceea ce privește efectele în timp ale anulării Regulamentului nr. 1154/2013, trebuie amintit că, în temeiul articolului 60 al doilea paragraf din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene, prin derogare de la articolul 280 TFUE, anularea acestui regulament, în măsura în care actul menționat o privește pe reclamantă, nu produce efecte decât cu începere de la data expirării termenului de recurs prevăzut la articolul 56 primul paragraf din statutul menționat sau, în cazul în care se introduce un recurs în acest termen, cu începere de la data respingerii acestuia (a se vedea prin analogie Hotărârea din 16 septembrie 2011, Kadio Morokro/Consiliul, T-316/11, nepublicată, EU:T:2011:484, punctul 38, și Hotărârea din 6 septembrie 2013, Good Luck Shipping/Consiliul, T-57/12, nepublicată, EU:T:2013:410, punctul 74).

104 În ceea ce privește Decizia 2010/413, astfel cum a fost modificată prin Decizia 2013/661, trebuie amintit că, în temeiul articolului 264 al doilea paragraf TFUE, Tribunalul poate indica, în cazul în care apreciază că este necesar, care sunt efectele actului anulat care trebuie considerate ca fiind irevocabile [a se vedea în acest sens Hotărârea din 6 septembrie 2013, Europäisch-Iranische Handelsbank/Consiliul, T-434/11, EU:T:2013:405, punctul 220, și Hotărârea Good Luck Shipping/Consiliul, T-57/12, nepublicată, EU:T:2013:410, punctul 75].

105 În această privință, existența unei diferențe între data de la care produce efecte anularea în parte a Regulamentului nr. 1154/2013 de modificare a anexei IX la Regulamentul nr. 267/2012 și cea de la care produce efecte anularea anexei II la Decizia 2010/413, astfel cum a fost modificată prin Decizia 2013/661, ar putea antrena o atingere serioasă adusă securității juridice, întrucât aceste două acte prevăd măsuri identice în ceea ce o privește pe reclamantă.

106 Efectele anexei II la Decizia 2010/413, astfel cum a fost modificată prin Decizia 2013/661, trebuie să fie, prin urmare, menținute, în ceea ce o privește pe reclamantă, până când anularea în parte a Regulamentului nr. 1154/2013 începe să producă efecte în privința anexei IX la Regulamentul nr. 267/2012 (a se vedea prin analogie Hotărârea din 11 decembrie 2012, Sina Bank/Consiliul, T-15/11, EU:T:2012:661, punctul 89, și Hotărârea din 6 septembrie 2013, Good Luck Shipping/Consiliul, T-57/12, nepublicată, EU:T:2013:410, punctul 76).

Cu privire la cheltuielile de judecată

107 Articolul 134 alineatul (1) din Regulamentul de procedură prevede că partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată. Întrucât Consiliul a căzut în pretenții în cadrul celor două cauze conexate T-423/13 și T-64/14, se impune obligarea acestuia să suporte, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, și pe cele efectuate de reclamantă, conform concluziilor acesteia din urmă.

Pentru aceste motive,

TRIBUNALUL (Camera a doua)

declară și hotărăște:

1) Anulează, în măsura în care aceste acte privesc Good Luck Shipping LLC:

— **Decizia 2013/270/PESC a Consiliului din 6 iunie 2013 de modificare a Deciziei 2010/413/PESC privind adoptarea de măsuri restrictive împotriva Iranului;**

— **Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 522/2013 al Consiliului din 6 iunie 2013 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 267/2012 privind măsuri restrictive împotriva Iranului;**

— **Decizia 2013/661/PESC a Consiliului din 15 noiembrie 2013 de modificare a Deciziei 2010/413/PESC privind adoptarea de măsuri restrictive împotriva Iranului;**

— **Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1154/2013 al Consiliului din 15 noiembrie 2013 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 267/2012 privind măsuri restrictive împotriva Iranului.**

2) Menține efectele Deciziei 2013/661 în ceea ce privește Good Luck Shipping până când anularea Regulamentului nr. 1154/2013 începe să producă efecte.

3) **Consiliul Uniunii Europene suportă, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, cheltuielile de judecată efectuate de Good Luck Shipping.**

Martins Ribeiro Gervasoni Madise

Pronunțată astfel în ședință publică la Luxemburg, la 24 mai 2016.

Semnături

Cuprins

Istoricul cauzei 2

Procedura și concluziile părților 6

În drept 7

Cu privire la cauza T-423/13 7

Cu privire la elementele care pot fi invocate în mod util în speță de Consiliu 9

Cu privire la temeinicia obiecțiunii întemeiate pe o eroare de apreciere 11

Cu privire la temeinicia obiecțiunii întemeiate pe o eroare de drept 12

Cu privire la cauza T-64/14 14

Cu privire la efectele anulării în parte a actelor atacate 17

Cu privire la cheltuielile de judecată 18